

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Oulíkové a soudců Miroslava Makajeva a Richarda Galise ve věci

žalobce: **B. V.**
bytem X

proti
žalovanému: **Vrchní státní zastupitelství v Praze**
sídlem náměstí Hrdinů 1300/11, 140 65 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 4. 2026, č. j. SIN 219/2026-8,

takto:

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) se žalobce domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Krajského státního zastupitelství v Praze (dále jen „povinný subjekt“) ze dne 4. 3. 2026, č. j. SIN 14/2026-2, jímž byla odmítnuta žalobcova žádost o informace ze dne 20. 3. 2026 podle § 11a odst. 1 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, tj. z důvodu, že cílem žalobce bylo způsobit nepřiměřenou zátěž povinného subjektu.
2. Žalovaný se ztotožnil se závěrem povinného subjektu, že byly splněny předpoklady pro odmítnutí žádosti žalobce pro zneužití práva podle § 11a odst. 1 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím. Poukázal na to, že žalobce podává obdobné žádosti o informace opakovaně. Z rozhodovací činnosti žalovaného týkající se předchozích žádostí žalobce (např. ve věcech sp. zn. SIN 215/2022, SIN 216/2022, SIN 209/2024 či SIN 220/2024) i z formulace žádosti v této věci vyplývá, že účelem žádostí žalobce není získání informací, ale zatížení povinného subjektu. Žalovaný s odkazem na usnesení zdejšího soudu ze dne 22. 5. 2024, č. j. 37 A 23/2024-13, dále poukázal na to, že žádosti dle zákona o svobodném přístupu k informacím nemají sloužit jako prostředek k řešení nespokojenosti s postupy orgánů činných v trestním řízení. I z žádosti v této věci bylo dle žalovaného zřejmé, že směřuje k vyjádření nespokojenosti žalobce s postupy povinného subjektu při odstraňování údajné nečinnosti Okresního státního zastupitelství v Kutné Hoře.

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

3. Žalobce v žalobě uvedl, že je signatářem Charty 77 a disidentem. Povinný subjekt mu nepodal důvodně požadované informace a omezuje se na upírání toho, co je dle zákona o svobodném přístupu k informacím povinen.
4. Soud se nejprve zabýval otázkou, zda je žaloba způsobilá k věcnému projednání. Shledal, že tomu tak není.
5. Podle § 2 s. ř. s. ve správním soudnictví poskytují soudy ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon.
6. Podle § 46 odst. 1 písm. e) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh sleduje zjevné zneužití práva.
7. Soud v usnesení ze dne 7. 11. 2023, č. j. 54 A 71/2023-11, podrobně shrnul, že žalobcovy žaloby vždy obsahují jen heslovité odkazy na různé spisové značky či čísla jednací, častým motivem je tvrzení perzekuce žalobce podle metodiky Státní bezpečnosti z důvodu jeho podpisu Charty 77 v roce 1982 a účasti v disidentském hnutí, jež má podle žalobce trvat i za současného režimu a podílet se na ní mají různé úřady či soudy, státní zastupitelství a bezpečnostní sbory. Podané žaloby však v drtivé většině případů nejsou věcně projednatelné, protože obsahují vady, které žalobce odmítá odstranit. Soud proto zmíněným usnesením č. j. 54 A 71/2023-11 odmítl žalobcovu žalobu, protože představovala zjevné zneužití práva. V tomto usnesení soud žalobce také poučil o tom, že i v budoucnu může jím podané žaloby odmítat, pokud z nich nebude zjevné, že jejich účelem je skutečně ochrana práv žalobce, a nikoli opakované a bezúčelné vedení sporu.
8. Žalobce však uvedeného upozornění nedbá a opakovaně podává žaloby vykazující znaky zjevného zneužití práva. Z poslední doby viz např. usnesení zdejšího soudu ze dne 7. 4. 2026, č. j. 37 A 11/2026-13, ze dne 25. 2. 2026, č. j. 37 A 4/2026-11, ze dne 15. 1. 2026, č. j. 54 A 86/2025-11, ze dne 12. 1. 2026, č. j. 37 A 1/2026-14, ze dne 14. 10. 2025, č. j. 41 A 88/2025-10, či ze dne 6. 10. 2025, č. j. 51 A 80/2025-10.
9. Ani v nyní posuzované věci nevyvstaly okolnosti, ze kterých by bylo možné dovodit, že nejde o opakované a bezúčelné vedení sporu, tedy o zjevné zneužití práva podat žalobu. Z kusé žalobní argumentace není zřejmé, v čem měl být žalobce poškozen na svých veřejných subjektivních právech. Z obsahu napadeného rozhodnutí je patrné, že žalobce ve skutečnosti nesouhlasí s postupy orgánů činných v trestním řízení. K tomu však zákon o svobodném přístupu k informacím neslouží. Žalobce se závěry napadeného rozhodnutí v žalobě nijak nepolemizuje. Soud s ohledem na obsah žaloby a napadeného rozhodnutí ani v právě posuzované věci tedy neshledává, že by žalobce sledoval ochranu svých veřejných subjektivních práv ve smyslu § 2 s. ř. s. a (tentokrát) hodlal spolupracovat se soudem při odstraňování vad žaloby. Úkolem správního soudu je ochrana veřejných subjektivních práv, nikoliv činění zbytečných úkonů v případech četných žalob, jejichž vady žalobce opakovaně odmítá odstranit, a proto tyto žaloby nikdy nejsou věcně projednatelné.
10. Soud proto setrval na závěrech vyslovených v usnesení č. j. 54 A 71/2023-11 a žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. e) s. ř. s.

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

11. Protože je podaná žaloba zjevným zneužitím práva, soud již nevyzýval žalobce k odstranění jejích vad postupem podle § 37 odst. 5 s. ř. s., neboť by to bylo zjevně zbytečné. Lze nicméně dodat, že podání vadné žaloby je podpůrným důvodem pro konstatování zjevného zneužití práva, neboť žalobce podává vadné žaloby opakovaně a jejich vady zásadně neodstraňuje (viz např. výše uvedené usnesení zdejšího soudu č. j. 54 A 71/2023-11 či rozhodnutí vypočtená v bodu 11 usnesení zdejšího soudu 10. 12. 2024, č. j. 41 A 62/2024-13).
12. Z důvodu odmítnutí žaloby soud nerozhodoval o návrhu žalobce na osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů (viz rozsudek NSS ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Ans 6/2008-48, č. 1741/2009 Sb. NSS). Ostatně, jak soud podrobně zdůvodnil v již citovaném usnesení č. j. 54 A 71/2023-11 (bod 15), i tento žalobcův návrh je zjevným zneužitím práva, neboť soudu je z úřední činnosti známo (viz např. rozsudek ze dne 16. 2. 2023, č. j. 49 Ad 6/2022-36), že žalobce podává neodůvodněné žádosti o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů v zásadě „automaticky“ v záhlaví každého svého podání, přičemž ani ustanovení advokáta (např. v řízení vedeném pod sp. zn. 46 Ad 5/2022) nevedlo k odstranění vad žaloby spočívající v absenci žalobních bodů. Zneužitím práva může být i „automatické“ podávání žádostí o osvobození od soudních poplatků a bezplatné přiznání právní pomoci bez řádného odůvodnění ve všech podáních v různých řízeních, protože tímto postupem není sledována ochrana práv žalobce, nýbrž toliko vydávání dalších rozhodnutí, proti kterým by si žalobce mohl podávat kasační stížnosti a vést tak opět „spor pro spor“, jehož jediným smyslem je snad jen zatěžování (nejen) zdejšího soudu vyřizováním zbytečné agendy namísto vyřizování případů, které plnou pozornost soudu skutečně zasluhují.
13. Soud nepřehlédl, že žalobce uplatnil v žalobě i námitku podjatosti všech soudců zdejšího soudu (a Městského soudu v Praze). Soud však neshledal důvod k předložení věci Nejvyššímu správnímu soudu za účelem rozhodnutí o námitce podjatosti, neboť i její uplatnění posoudil jako zneužití práva.
14. Podle § 8 odst. 1 věty první s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti.
15. Z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že vznášeli-li účastník typově shodnou námitku podjatosti opakovaně, byť již o takových námitkách Nejvyšší správní soud samostatně rozhodoval, nemusí soud k takové námitce přihlížet, dospěje-li k závěru, že jde ze strany účastníka o zneužití práva (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 26. 3. 2020, č. j. Nad 8/2019-65, č. 4062/2020 Sb. NSS, body 27 a 28).
16. Žalobce námitku podjatosti nijak neodůvodnil, přestože již na základě řady předchozích rozhodnutí v jeho věcech musí vědět, že námitku podjatosti je třeba řádně odůvodnit. Předsedkyně senátu ani žádný z členů senátu si žádných skutečností, které by mohly zavdat pochybnosti o jejich nepodjatosti, nejsou vědomi.
17. Soudu je z vlastní činnosti známo, že žalobce opakovaně uplatňuje „paušální“ námitku podjatosti vůči soudcům zdejšího soudu, kterou buď vůbec nezdůvodní, nebo ji zdůvodní vágními, nepodloženými a ne zcela srozumitelnými tvrzeními o korupci, politické objednávce a spolčení (viz např. usnesení ze dne 27. 6. 2023, č. j. 51 A 40/2023-15, ze dne

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

29. 6. 2023, č. j. 41 A 3/2023-37, či ze dne 17. 7. 2023, č. j. 54 A 53/2023-10). Soud též opakovaně vyhodnotil uplatnění takových námitek podjatosti ze strany žalobce jako zneužití práva, a proto k nim nepřihlížel (viz výše uvedená usnesení zdejšího soudu). O námitkách podjatosti již rozhodoval Nejvyšší správní soud a nevyhodnotil je jako důvodné (srov. např. usnesení NSS ze dne 17. 7. 2014, č. j. Nao 270/2014-9, ze dne 9. 6. 2015, č. j. Nao 144/2015-13). Nedůvodnost žalobcovy „paušální“ námitky podjatosti vztažené k soudcům zdejšího soudu bez uvedení okolností, ze kterých by bylo možné usuzovat na poměr soudců k věci samé nebo k účastníkům řízení, potvrdil Nejvyšší správní soud též např. v rozsudku ze dne 29. 3. 2023, č. j. 6 As 19/2023-10, bod 19.

18. Soud má proto za to, že žalobcem uplatněná námitka podjatosti se již opakovaně dostala do sféry Nejvyššího správního soudu a je ve své podstatě opakujícím se obecným vyjádřením nesouhlasu s procesním postupem soudu. Z tohoto důvodu ji soud vyhodnotil jako zneužití práva a nepřihlížel k ní. Žalobci přitom zůstává zachována možnost vznést důvody pro vyloučení zákonného soudce i v případné kasační stížnosti proti tomuto konečnému rozhodnutí.
19. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, protože žaloba byla odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 22. dubna 2026

Lenka Oulíková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.